

Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at Inatsisartut tilslutter sig Vestnordisk Råds rekommandation nr. 6/2010, rekommandationen lyder som følger:

Vestnordisk Råd opfordrer Grønlands regering Naalakkersuisut til at iværksætte en undersøgelse af mulighederne for et andet forsyningsmønster af Østgrønland herunder en vurdering af eventuelle begrænsninger i den eksisterende koncessionsaftale.

(Formand for Inatsisartut, Josef Motzfeldt)

Svarnotat

(Medlem af Naalakkersuisut for Boliger, Infrastruktur og Trafik)

1. behandling

Indledningsvist vil Naalakkersuisut gerne takke formanden for Inatsisartut for interessen i Østgrønland afstedkommet af arbejdet i Vestnordisk Råd.

Vestnordisk Råd opfordrer i deres anbefaling til, at der laves en undersøgelse, hvor der tænkes i alternative baner for forsyningsmønsteret i Østgrønland, samt en vurdering af om der er begrænsninger i den nuværende koncessionsaftale.

Naalakkersuisut har forståelse for ønsket om bedre forsyninger til Østgrønland, men vil gerne via dette svar forklare, hvorfor man ikke støtter forslaget om iværksættelse af en undersøgelse.

Farvandene ved Østgrønland er fyldt af havis, der bevæger sig fra nord mod syd. Nord for Illoqqortoormiut er en stor del af havoverfladen dækket af is næsten året rundt. Syd for Illoqqortoormiut medfører smeltning og spredning af havisen derimod store årstidsvariationer i dennes udstrækning. Dette betyder, at perioden, hvor det er muligt at anløbe havne, vil have udsving fra år til år. Naalakkersuisut arbejder kontinuerligt med mulighederne for at foretage tidligere anløb til Østgrønland. Af planlægningshensyn – både for bruger og for rederi – godkendes en sejlplan ved årets afslutning til brug for det næste år. I den planlægning arbejder man med sandsynligheder for isens placering det kommende år. Dette er dog svært at forudse med stor nøjagtighed. Det kan i den forbindelse oplyses, at 2011 planlægges med at Tasiilaq får anløb mere end tre uger tidligere end i 2010 samt, at det sidste anløb ligger knap 2 uger senere end tilfældet var i 2010.

Derudover er Østgrønland kendetegnet ved at have et lille befolkningstal (knap 3.500 pr. 22. marts 2010 for Tasiilaq og Illoqqortoormiut inkl. bygder) spredt over et geografisk stort område, samt begrænsede godsmængder. Lange afstande samt små godsmængder betyder, at der ikke er god økonomi i at være godstransportør i Østgrønland.

Når man vælger at tildele én aktør en koncession medfører dette fordele og ulemper. Fordelene er, at man kan pålægge indehaveren en forpligtelse til at sikre forsyning i områder, der ikke er økonomisk rentable. Dette kan man gøre da der vil ske krydssubsidiering fra økonomiske rentable områder til de områder, der ikke er rentable. Ulempen er, at man ikke

kan tillade fri konkurrence på området, da den økonomiske fordel for indehaveren vil blive udhulet, hvis man tillader andre aktører på de overskudsgivende ruter.

Vælger man at ophæve koncessionen på godsforsyning til og fra Østgrønland vil der være tale om, at man skal opstille en anden model for at kunne sikre forsyningssikkerheden. Det vil være nødvendigt at overføre forpligtelsen til at sikre forsyning. Forudsætningen for at landskassen ikke skal blive belastet ved en sådan øvelse er, at man kan finde en aktør, der ønsker at påtage sig denne forpligtelse uden nogen former for tilskud, f.eks. i form af en servicekontrakt eller mulighed for at sætte fragtraterne op og derved have differentierede rater i forhold til resten af Grønland. Derudover er der behov for en langsigtet løsning med en lang aftaleperiode, så der ikke pludseligt opstår en situation, hvor en aktør opsiger aftalen og Østgrønland står uden forsyninger.

Det synes ikke umiddelbart muligt at sikre samme grad af forsyningssikkerhed, hvis man vælger at give forpligtelsen til en privat islandsk virksomhed. I den forbindelse synes en aftale med en Selvstyre ejet virksomhed, hvor der er et naturligt interessefællesskab mellem ejer og rederi samt befolkningen i Grønland, som værende bedste og mest sikre løsning.

Belært af tidligere dårlige erfaringer, hvor man har lavet aftaler med andre godstransportører, der ikke har kunnet sikre forsyningssikkerheden samt har opsagt aftaler med kort varsel, er det Naalakkersuisuts vurdering, at den nuværende model for forsyning i Grønland, er den mest hensigtsmæssige. Der er sikret forsyninger til alle byer og bygder i Grønland, hvor det økonomiske fundament hviler på, at den grønlandske befolkning deler den økonomiske byrde.

Af disse grunde skal Naalakkersuisut anbefale, at forslaget ikke nyder fremme.